

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

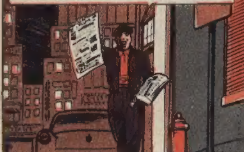
17

IN NEDERLAND 50 Cts

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE BAANDUIVELS

DE BAANDUIVELS

De baanduivels (Hell Drivers) zijn echte virtuozen. Met doodgewone seriewagens verwezenlijken ze buitengewone akrobatieën !

Buck rijdt de stad binnen...

Je zoekt de baanduivels ? Die vind je bij het koersplein, juist achter het station... Dat zijn nog al eens kerels, hoor !

Ja, ik geloof dat ik op de goede weg ben... Daar zijn hun woonwagens !

HELL DRIVERS

Dat kamp is het verblijf van de baanduivels.

Waar is de manager, alsjeblief?

Hogan ?... Zijn woonwagen staat wat verder. Het is die grote, rode kist achter de tent.

HELL DRIVERS

HELL DRIVERS

Een ogenblik later...

Mag ik mij voorstellen : Buck Tailor van de « Evening News »...

Ho ! Ho ! Journalist...

Je hebt geluk dat ik goed gehumeurd ben, want verleden maand heeft een van je kollega's mij de toelating gevraagd een verslag te publiceren. Ik heb hem die gegeven...

En dat heertje heeft een artikel gepubliceerd, waarin hij zijn lezers er van verzekerde dat ons werk alleen maar oogverblinding was, een trucage... Noteer wel, dat het heertje niet eens de moed had om zich op de piste te wagen...

Het eerste kontakt is niet erg aanmoedigend.

Tot daartoe ! Indien je er aan houdt ! Pas op : de wagens rijden aan meer dan 100 per uur !

Men heeft niets zonder moeite, Mr Hogan !

Ik zal je voorstellen aan mijn boys. Verwacht je er maar niet aan onmiddellijk op de schouders te worden gedragen ! Sinds die lelijke toer van je kollega houden ze niet meer van journalisten !

Hohe ! Boys ! Dit is Buck Taylor van de « Evening News », die ook eens een kijkje komt nemen. Geef hem maar niet de gelegenheid om jullie ook af te takelen !

!?!

Een van de kerels komt naar voor.

Ik raad je deze reportage af, Mr Tailor. Mensen van jouw slag zijn ongewenst op de piste...

Als kennismaking valt dat niet erg mee.

Dat is George Melville, de beste van mijn boys, maar een keikop ! Neem het hem niet kwalijk, het werk is alles behalve kinderspel, wat sommigen er ook mogen van denken...

De volgende dag, 's Namiddags...

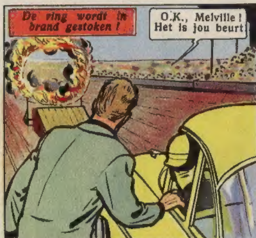
Kom kijken naar de baanduivels ! De virtuozen van het gevaar! Kom binnen ! Kom binnen !

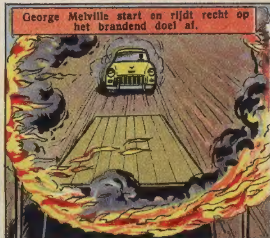

De voorstelling begint. De tribunes lopen vol.

Wel, Mr Tailor ? Heb je je plannen nog niet gewijzigd ?
Wel neen, Mr Hogan ! Ik zou hier enkele mooie foto's willen nemen, op voorwaarde natuurlijk dat je boys mij niet verpletteren !

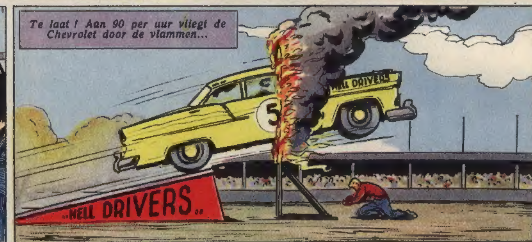

Enkele ogenblikken later...
Ik zie onze pennelikker niet meer ?
Je hebt hem de schrik op het lijf gejaagd !

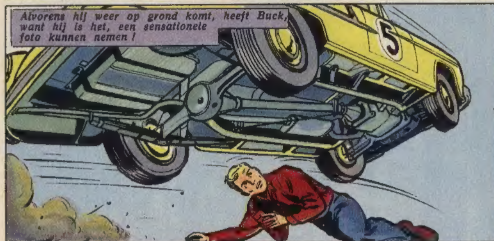

Alles is klaar. De helpers hebben al de benodigdheden ter plaatse aangebracht, o.a. een grote ijzeren cirkel waarrond in benzine gedrenkte katoen gewikkeld werd.

De ring wordt in brand gestoken !
O.K., Melville ! Het is jou beurt

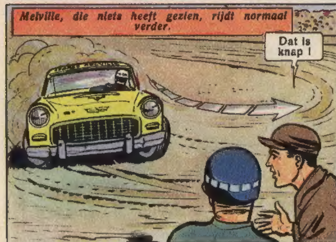

George Melville start en rijdt recht op het brandend doel af.

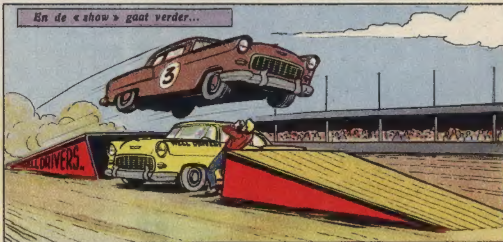

Plotseling...
Stop! Er zit nog een man onder de ring !
DRIVERS

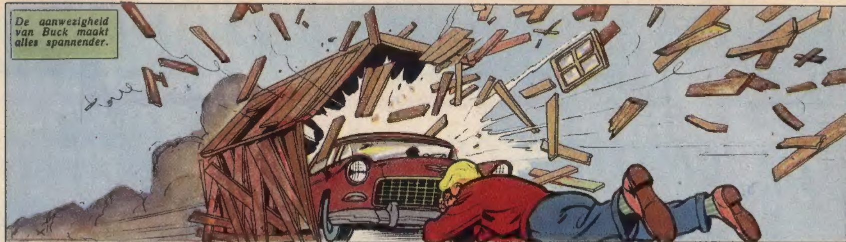

Te laat ! Aan 90 per uur vliegt de Chevrolet door de vlammen...
HELL DRIVERS
5
« HELL DRIVERS »

Alvorens hij weer op grond komt, heeft Buck, want hij is het, een sensationele foto kunnen nemen !
5

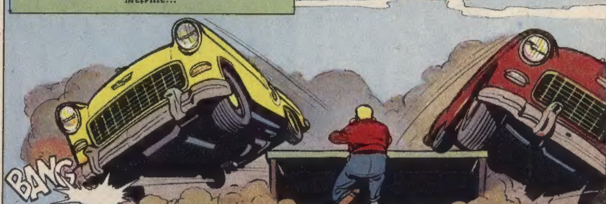

Het publiek is entousiast !
Die fotograaf is een dappere kerel !
Wat een roekeloze reporter ! Hij was bijna zijn hoofd kwijt !
DRIVERS

Melville, die niets heeft gezien, rijdt normaal verder.
Dat is knap !

En de « show » gaat verder...
3
DRIVERS

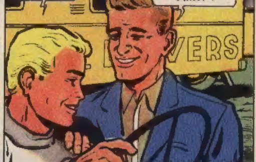

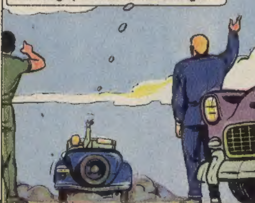

Volgende week : DE DAPPERE KAPITEIN CRILLON

ONDER ONS VERMA

HA, WAT EEN LAWAAI!

VERLEDEN donderdag had ik een afspraak met mijn vriend Jan. Wij waren besloten samen een fietstochtje te maken. Tegen het middaguur ontving ik echter een telefoontje.

— Hallo, ben jij het ? Het zal niet gaan hoor voor deze namiddag.

— Ha ?... En waarom ?

— Ik moet... straf schrijven ! Ik zal je vanavond de hele geschiedenis vertellen.

En 's avonds kwam Jan...

— Wel kerel, waarom heb je die straf gekregen ? vraag ik hem.

— Ba... Wij hadden wat lawaai gemaakt tijdens de kursus van onze leraar in Engels. Onze klasleraar heeft zich dan kwaad gemaakt, met het gevolg dat je kent...

— En heeft hij heel de klas gestraft ?

— Ja. En hij had gelijk, want wij hebben ons waarlijk stom gedragen !

— Wel, ik ben blij dat je het bekent. Want wie heeft er nu de gebroken potten betaald ? Jullie allen. Jij ook. Je hebt een hele namiddag moeten straf schrijven en geen fietstocht kunnen maken in het lentezonnetje. Van die Engelse les zul je waarschijnlijk wel helemaal niets hebben meegedragen. Je kansen zullen er bij het eksamen minder goed voorstaan...

— Ja, ik geef het toe, wij zijn dom geweest.

— En zelfs een beetje laf ! Want tijdens welke lessen maken jullie lawaai ? Natuurlijk bij leraars die minder streng optreden. Beken het maar, dat je met de klasleraar zoiets niet zoudt wagen !

— Ik weet het. Maar het is jammer genoeg gebeurd. En ons fietstochtje dat zullen wij maar tot volgende donderdag uitstellen.

— In orde ! Maar maak dan geen lawaai meer in de klas !

— Afgesproken !

Kuifje

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

« KARAVANEN IN DE NACHT »

DE uitgeverij Desclée-De Brouwer, van Brugge, stuurde ons het nieuwste deel in zijn « Troubadourreeks », een Nederlandse vertaling van het Duitse werk van Herbert Leger. De vertaling van Jos van Dingenen is vlot en het verhaal van Leger boeiend. Wie een goed speurdersboek wil lezen, vrage naar dit werk en zal niet bedrogen uitvallen. Het kost genaaid 38 F. en gebonden 50 F.

HALFVASTEN

Roland Maris, van Hasselt, vertelde mij dat hij verleden jaar met zijn broer enkele personages van het Gele Teken van E.-P. Jacobs in de karnavalstoet van Hasselt heeft uitgebeeld. « Dit jaar zagen de Hasselaren Magon van Atlantis statig opstappen, juist zoals hij in « Kuifje » getekend wordt. Op onze borst hadden wij een plakkaat met een drietand vastgehecht. Ik zeg : op onze borst, schreef Roland, want ook mijn broer was weer van de partij, en beelde ook een personage van Atlantis uit. »

VLIEGTUIGEN

Hans Knoest, Grandchamplaan, 120, Stokkel, zou graag foto's van vliegtuigen krijgen. Richt je tot de persdienst van de Sabena, Kardinaal Mercierstraat, 35, Brussel, Hans, en die zal je zeker wel enkele mooie foto's kunnen bezorgen.

BESTE WENSEN

voor een totaal herstel, stuur ik hierbij naar Robert van Riet, van Antwerpen. Ik hoop dat je weldra weer op de been zult zijn, Robert. Ik verwacht goed nieuws van je.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Daniel Rau, Zandstraat, 16, Sint-Andries (Brugge), *wil briefwisselen met een buitenlandse Kuifjeslezer, liefst uit Belgisch Kongo.*

Erik Van Cauwenbergh, Max Temmermanlaan, 18, Heide-Kalmthout, *verzamelt postzegels. Hij zou er graag willen ruilen met andere Kuifjeslezers. Hij heeft een voorkeur voor Belgische zegels, maar zegels uit vreemde landen zijn ook welkom.*

Theo van de Vlist, Oostsingel, 15g, Delft (Holland) *is veertien jaar en foto-amateur. Hij ruilt ook postzegels en zou graag een buitenlandse correspondent vinden. Men mag hem schrijven in het Nederlands of in het Engels.*

Gustaaf Vermeiren, Molenveld, 48, Rumst, *is klublid van Kuifje, houdt van tekenen en zoekt een korrespondent.*

I*K ben een meisje van Bergen op Zoom, ben erg blij dat ik Kuifje heb leren kennen, woon in Nederland, ben elf jaar en zou erg graag willen korresponderen met een meisje van ongeveer elf à twaalf jaar, liefst uit Zuid Afrika of Amerika, zo schrijft* Ineke Polderman, *wonende* Vondellaan, 29, Bergen op Zoom (Nederland). *En zij gaat verder : Ik verzamel postzegels en studeer Engels en Frans.*

Ludo Flips, Stalinstraat, 73, Deurne C, *zou willen korresponderen met een jongen van ongeveer dertien jaar in het Nederlands. Ludo interesseert zich voor autos en verzamelt allerlei punten.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

WAAROM ?

Meester : Waarom is de veldheer Hannibal over de Alpen getrokken ?
Pietje : Omdat er nog geen tunnel was, meester !
André Aubert, Lichtaart.

ONRECHTVAARDIGHEID

Piet : Je bent niet rechtvaardig, moeder !
Moeder : Wat ? Wat durf jij tegen je moeder zeggen ?
Piet : Als ik op mijn nagels bijt, krijg ik een slag, en als klein broertje zijn tenen in zijn mond steekt vind je hem snoezig !
Edward De Bolster, Willebroek.

PAS GETROUWD

Marie : O, Johan, ik heb vergeten het gas uit te draaien in de keuken...
Johan : Maak je maar niet ongerust ! Brand krijgen we in geen geval : ik heb de waterkraan in de badkamer laten openstaan !
Jan Fesevur, Den Haag.

ONMOGELIJK

Aan de stamtafel zit, behalve het gewone klubje, ook een vreemdeling. Deze laatste doet een beetje dik.
— Twee jaar geleden, verteit hij, heb ik beide benen gebroken en ondanks dat heb ik toch nog een lange mars gemaakt.
— Onzin, zegt de dokter. Ik wed om alles, dat dit niet mogelijk is !
— Goed, lacht de vreemdeling, om vijf flessen champagne dan.
— Top ! antwoordt de dokter.
— Bestel de champagne dan maar, zegt de vreemdeling, want ik ben... komponist !
Willy Ureel, Jette (Brussel).

DE TEST VAN DE WEEK :
BEN JE VOORZICHTIG ?

DE meeste ongevallen spruiten voort uit onvoorzichtigheid. Denk liever een sekonde na en handel dan pas. Dit voorkomt veel moeilijkheden.
Antwoord met JA = 3 punten, SOMS = 1 punt, of NEEN = 0 punten op onze test.

1. Beproef je de stabiliteit van de ladder alvorens er op te klimmen. Wanneer ze niet stabiel is, vraag je dan aan iemand ze even vast te houden ? . . . .
2. Let je op de verkeersborden die « gevaar » aanduiden ? . . . .
3. Laat je het aan anderen over gevaarlijke apentoeren uit te halen ? . . . .
4. Drink je geen ijskoud bier of water als je bezweet bent ? . . . .
5. Kijk je links en rechts alvorens de weg over te steken ? . . . .
6. Weiger je deel te nemen aan een zeer gevaarlijke en niet noodzakelijke onderneming, zelfs al spotten je makkers met je voorzichtigheid ? . . ..
7. Droog je zorgvuldig je handen af alvorens aan een stopkontakt te komen ? . . . .
8. Gebruik je benzine alléén in open lucht, ver van gas en ver van vuur ? . . . .
9. Rook je nooit in je bed in de veronderstelling natuurlijk dat je reeds mag roken ? . . . .
10. Je hebt glas gebroken. Raap je het op met je handen of met een borstel en vuilblik ? . . . .
11. Blijf je liever ver van scheikundige experimenten, waarvan je al de elementen en dus ook de uitwerking niet goed kent ? . . . .
12. Je bent onhandig, dus laat je het aan anderen over een nagel fatsoenlijk in de muur te kloppen ? . . . .

OP SCHOOL

— Woorden die met « on » beginnen, zei de schoolmeester, betekenen in de regel iets onaangenaams, zoals « onzin », « onverdraagzaam »... Pietje, kun je me ook een paar van zulke woorden noemen ?
De knaap antwoordde :
— Onderwijzer, meester !

MODERNE TIJDEN

Oude dame : Pas op voor de toetoet, jongetje !
Jongentje : Dat is geen toetoet, mevrouw. Dat is een Hispano-Suiza-Supersix de luxe !

BIJ DE DOKTER

Patient : Het is toch wel raar, dokter, dat u tanden trekt zonder pijn !
Tandarts : Meestal, doch niet altijd. Gisteren b.v. heb ik mijn pols ontwricht bij het trekken van een wijsheidstand !
Roger Kokken, Mechelen.

DIEFSTAL

Rechter : Waarom heeft u dit horloge gestolen ?
Beklaagde : Ik wilde niet stelen, ik wilde de tijd weten !
Rechter : In orde ! Acht maanden !

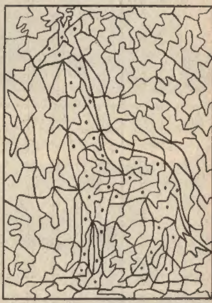

— Ik moet nu afhaken, Sloeber, want er is een mijnheer die ook wil telefoneren !

DIE KINDERS TOCH !

Jantje : Moeder, is Onze Lieve Heer ziek ?
Moeder : Welneen, jongen.
Jantje : *(met de krant in de hand) :* « Ons Heer heeft dokter Sneps tot zich geroepen » !

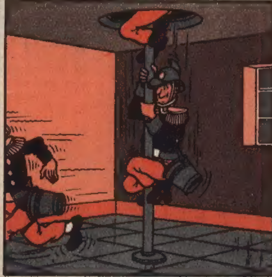
WAT STAAT ER OP DEZE TEKENING

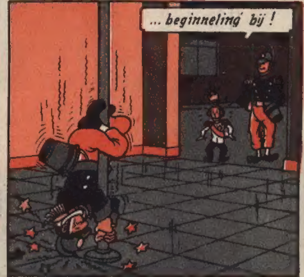

IN DE POSTILJON VIND JE DE ANTWOORDEN OP DE TEST !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER
DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan Cooper en Cartier trachtten het geheim op te klaren van het Arasmeer. Zij waagden zich diep in het woud en werden verrast door een hevig onweer.

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De valse gouverneur wist er de burgers van Wood City van te overtuigen dat de Indianen de stad zullen aanvallen. Kid Ordinn, dapper als altijd, rijdt hen tegemoet...

U hoeft mij niet te danken, mijnheer de burgemeester ! Ik heb mijn plicht gedaan, en niets meer !

Excellentie ! Excellentie !

De gevangenen ! Wat moet ik met uw gevangenen doen ?...

Verdorie ! Ik was ze vergeten ! Ik zie maar één oplossing : ze meenemen ! Bind ze maar goed vast aan mijn postkoets !

Intussen maakt Kid Ordinn jacht op de Indianen in het Rood Gebergte...

Moed, Waterjuffertje !... Wij zullen hen onverhoeds in de rug aanvallen... Ze kunnen niet ver meer zijn !...

Stop, Waterjuffer ! Ze zitten daar achter de rotsen ! Ik ga alleen verder. Je maakt te veel lawaai met je hoeven !

Je moet begrijpen dat er hier sluw moet opgetreden worden. Ik zal behoedzaam tussen de rotsen sluipen om de Indianen te verrassen. Kijk hoe ik dat doe !

Terwijl hij nader sluipt werkt Kid Ordinn's verbeelding op volle toeren...

Wordt vermeld op het dagorder van het leger : Kid Ordinn, die door zijn moed en zijn initiatief de aanval van de opstandige roodhuiden heeft gebroken...

Heel het land weent om de held met het gouden hart die op het veld van eer is gevallen...

KID ORDINN

Moment ! Ik ben nog niet dood, hoor ! Die man met zijn snor is volslagen gek !

Hum... Alles bij elkaar... zou het misschien toch voorzichtiger en beter zijn naar Wood City terug te keren...

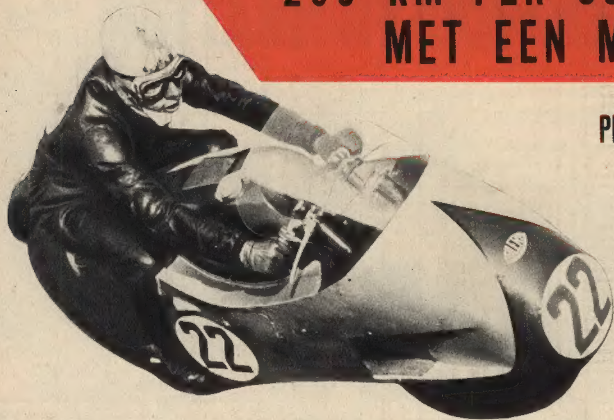
Een... schildwacht zou mij kunnen verrassen en...

HO !

HAAAA !... BING !... KLANG !... OEIE !...

En dat noemt hij behoedzaam tussen de rotsen sluipen !

260 KM PER UUR MET EEN MOTORFIETS

PIERRE MONNERET EN ZIJN 500 GILERA

TWEEHONDERD VIJFTIG KM per uur, 251, 252... 259... wijst de naald van de kilometerteller vlak bij de ogen van de piloot, die over het reservoir van zijn machine gebogen ligt. Met 10.500 omwindingen heeft de motor zijn maximum bereikt en huilt als een sirene. Grond en omringend landschap schieten met een fantastische snelheid weg. De piloot, die rijdt aan 260 km per uur, dat is de maximum snelheid van de « 500 Gilera », moet meester zijn van z'n reflexen en stalen zenuwen hebben. Hij moet daarbij een grote technische ervaring hebben, want een scherpe bocht aan hoge snelheid is geen kinderspel! Wie met een « 500 Gilera » rijdt, mag van geen kleintje vervaard zijn.

DE toeschouwers, die langsheen de piste geschaard staan, steken hun geestdrift niet onder stoelen of banken. Vooral zij die zelf met een motorfiets rijden en weten dat het zelfs op een mooie, veilige, droge weg gevaarlijk is een vaartje van 120 km per uur aan te houden, slaan luidkeels aan het gillen van bewondering. Spreekt men over grote autokoersen, dan heeft men het meteen over de Argentijn Fangio en de Brit Sterling Moss. Er zijn nog andere bekwame piloten; ze zijn talrijker in de wereld van de autowedrennen, dan in die van de « moderne ruiterij ». Heeft men het over motorkoersen, dan duiken twee namen op : Geoff Duke, een Engelsman en wereldkampioen, en Pierre Monneret, een 25-jarige Fransman.

EEN SENSATIONELE MOTORFIETS

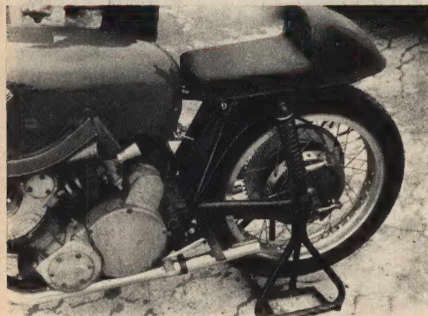
DE « twee groten » rijden voor hetzelfde merk : **Gilera.** Deze Italiaanse firma vervaardigt de motorfiets die op dit ogenblik de snelste ter wereld is. Er zijn snellere machines, doch die hebben nog weinig gemeen met een motorfiets voor toerisme; het zijn zonderling gecarrosseerde monsters zonder remmen, die niet draaien kunnen.

De « Gilera », waarover wij het hebben, heeft een cylinderinhoud van 500 cm3. De motor kan 10.500 omwindingen per minuut maken en ontwikkelt dan een vermogen van 60 PK. Met deze krachtige motor kan de beklede machine (om de weerstand van de lucht te verminderen — zie foto) een snelheid van 260 km per uur bereiken in vierde versnelling. De versnellingsdoos heeft inderdaad vier versnellingen.

De eerste gaat tot 100 km, de tweede tot 140-150 km, de derde tot 210 km. Onnodig er aan toe te voegen dat men de versnellingen niet om het even hoe inschakelt. Men moet zowel bij het vertragen als bij het versnellen een grote voorzichtigheid in acht nemen. Wanneer men te snel of te zacht ontkoppelt, slipt het achterwiel brutaal, wat voor gevolg kan hebben dat machine en piloot holderdebolder in de grachtkant terecht komen. De positie van de bestuurder op zijn moto is van kapitaal belang. Piloot en machine moeten een geheel vormen.

Een scherpe bocht nemen aan een snelheid van 160 tot 200 km per uur eist een grote handigheid en een ervaren techniek. De wielen moeten tegelijkertijd en met dezelfde snelheid slippen, anders wordt het een ramp. Opdat dit mogelijk weze, moet de zwaartekracht beide wielen naar de buitenkant trekken en dit is slechts het geval, wanneer beide wielen precies hetzelfde gewicht torsen. De diameter van het achterste wiel, dat het drijfwiel is, is iets groter dan die van het voorwiel.

Een renmotorfiets heeft geen startkick. Men duwt de motor aan gang, terwijl men in eerste versnelling zet en ontkoppelt. Wanneer men genoeg vaart heeft, koppelt men en dan hoort men meteen de knalpot sputteren. De motor moet warm zijn alvorens hij al z'n kracht ontwikkelen kan. Men laat hem daarom warm lopen met koude bougies die men even voor het vertrek vervangt door warme bougies. Een « Gilera » verbruikt 10 liter per 100 km.

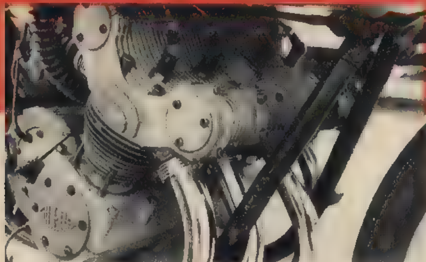

ACHTERSTE deel van de « Gilera ». Let op de eigenaardige vorm van het zadel. De piloot die voorover ligt en het reservoir tussen de knieën klemt heeft steun aan dit zadel. Er is ook een steun in rubber voor de knieën. Piloot en machine moeten een geheel vormen, zodat zij een zo gering mogelijke weerstand bieden aan de wind en 'n zo groot mogelijke snelheid bereiken.

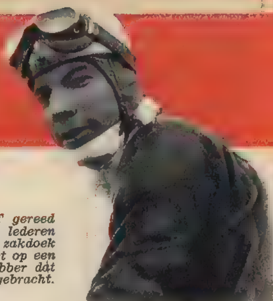
EEN NIEUWE WERELDKAMPIOEN?

HET wereldkampioenschap wordt ieder jaar op een half dozijn grote Europese renbanen betwist. Na iedere koers kent men de piloten een aantal punten toe, in verhouding van de plaats die zij behaalden. Het aantal punten, behaald op het einde van het jaar, laat toe het klassement op te stellen. Vorig jaar koesterde Pierre Monneret de hoop Geoff Duke de titel van wereldkampioen afhandig te maken. Na de ramp van de « Vingt-quatre Heures du Mans » werden de snelheidskoersen echter verboden. Duke had dit jaar ongeluk, want hij werd, zoals nog enkele andere renners, voor zes maanden geschorst wegens gebrek aan tucht tijdens een koers op het einde van vorig seizoen.

Pierre Monneret is kampioen van Frankrijk in de kategorie 250 en 350 cm3 en thans

DE motor van de « Gilera » : 4 cyl. zijde aan zijde. De zuigers kunnen 10.500 omwindingen per minuut maken en worden ieder door een carburator bevoorraad.

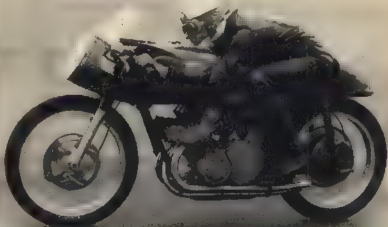
PIERRE MONNERET gereed voor de koers met lederen over-all, helm, bril en zakdoek om de kin. Z'n kin rust op een kussentje in schuimrubber dat op het reservoir is aangebracht.

piloot nummer één van « Gilera ». De titel van wereldkampioen schijnt hem erg verleidelijk toe.

Voor « Gilera » zal hij eveneens naar de wereldtitel in de kategorie 125 cm3 dingen. Bovendien wil hij het wereld-snelheidsrekord weer op zijn naam brengen. Aan het stuur van een AJS heeft hij dit enkele jaren geleden gehad met 188 km per uur. Die titel heeft men hem intussen echter weer ontnomen. Wanneer men Monneret naar het geheim van zijn sukses vraagt, dan antwoordt hij eenvoudig :

— Ik heb schrik van te vallen en daarom ben ik zo voorzichtig dat ik slechts zelden een tuimeling maak. Om zeer snel te rijden met een minimum aan risico, heb ik m'n positie op de motorfiets zeer zorgvuldig bestudeerd. Ik doe niets voor de parade, doch heb alleen het « doelmatige » op het oog.

DE piloot vormt een geheel met zijn machine en biedt zo weinig weerstand mogelijk aan de wind. Z'n kin rust op het kussentje en de korte aerodynamische windscherm moet z'n hoofd tegen de krachtige wind beveiligen. Stel je voor hoe sterk de wind is bij een snelheid van 200 tot 250 km. per uur!

HET AVONTUUR VAN EEN WASBEERTJE

JASPER was een jong en lief wasbeertje dat gelukkig en vrij van zorgen leefde in het huisje van Jack Wilkinson, gids van het Algonquin Park in Canada. Helaas! Jasper was speels van aard en tuk op avonturen en zo kreeg hij het op zekere dag in het hoofd, eens een flink stuk van de wereld te verkennen. Toen Jasper het spoor van de National Canadian Railways overstak, hoorde hij een vreselijk lawaai. Het was de « Super-Continental » die in vliegende vaart van Montreal naar Vancouver reed. Jasper wist niet wat een trein is, maar hij was vreselijk bang en drukte zich plat tussen de dwarsliggers. Hij kon z'n mooie, lange staart echter niet vlug genoeg onder zich trekken... Toen het grote monster met een lawaai van alle duivels in de verte verdween, bezat ons arm wasbeertje geen staart meer. Jasper had genoeg van de wereld en liep terug naar zijn woning waar hij liefderijk werd verpleegd. Het wasbeertje is nu genezen, maar hij draait de kop voortdurend om en bekijkt met een wanhopige uitdrukking in de ogen dat armzalig stukje staart dat hem nog overblijft... Jack Wilkinson, die het verdriet van Jasper begrijpt en deelt, nam deze foto en stuurde ze naar de Canadian Railways. In de daarbij gevoegde brief vertelde hij het avontuur van Jasper en besloot met de woorden : « Wat denkt u nu te doen ? ».

Misschien weten de Canadian Railways er wel raad op. Een mooie staart in pluche zou Jasper wellicht gelukkig maken...

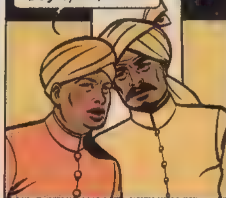

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

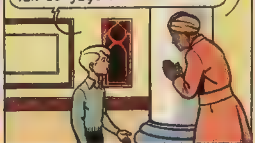
DE ZWARTE

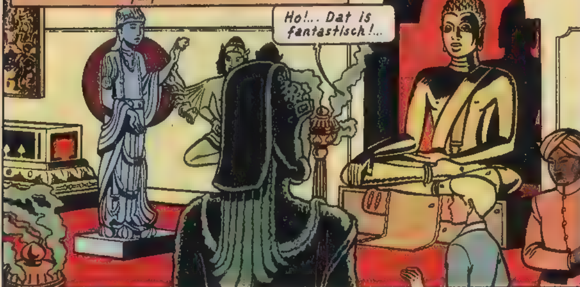

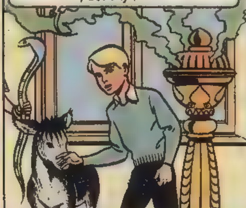

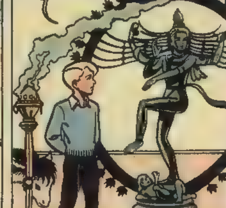

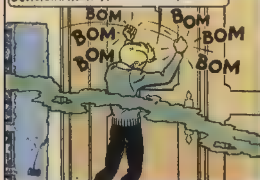

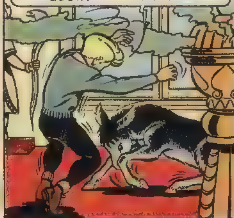

TALISMAN

Teddy zou graag de terugkeer van de jagers zien en is binnen gegaan in het paleis van de maharadja. Hij vermoedt niet dat Alpur, handlanger van Gopal, hem afloert...

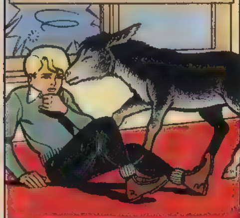

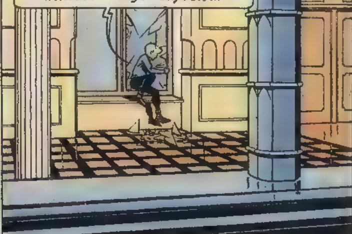

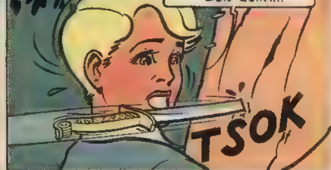

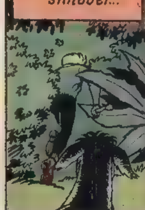

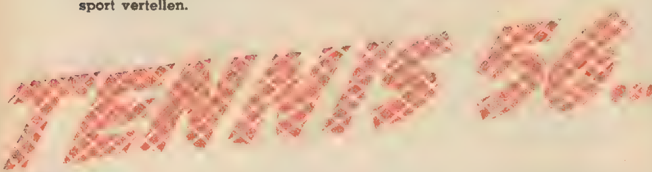

(Wordt voortgezet.)

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

DE lawn-tennis, nu zowat tachtig jaar geleden voor het eerst door de Britten gespeeld, is een mooie en elegante sport die terecht de gunst van het publiek geniet. Vermits onze tenniskampioenen deze week reeds hun kansen moeten verdedigen voor de Davis Beker, is het logisch dat we een paar woordjes over de tennissport vertellen.

VAN INDIA NAAR WIMBLEDON

HET was in India dat het tennisspelen begon. De kunst bestond er in de bal in het andere kamp te slaan en er voor te zorgen dat hij over de hinderpaal, het net, scheerde. Van India kwam het spel naar Groot Brittannië, waar toen (omstreeks 1870) het croquetspel fel in de mode was. De populariteit van de tennis was weldra zo groot dat men aan Marshall, Heathcote en Jone Cavendish, drie graaggeziene sportfiguren, vroeg voor deze nieuwe sport regels vast te leggen. Deze regels zijn tot op heden bijna dezelfde gebleven. Op zekere dag was het dan zo ver, dat de Engelse sportklub, All England Croquet en Lawn Tennis Club, te Wimbledon, tenniskampioenschappen inrichtte. Deze kampioenschappen wekten onmiddellijk de belangstelling van buitenlandse klubs.

Dwight Davis organiseerde in 1900 het tornooi dat nog steeds bestaat en de naam « Davis Beker » draagt. In het begin werd er slechts tussen de ploegen van Engeland en de Verenigde Staten gekampt, later werden de beste tennisspelers van andere landen uitgenodigd. De wedstrijden voor de « Davis Beker » lokken ieder jaar veel kijkers en wekken een grote belangstelling.

DE MUSKETIERS

Ik bedoel hiermee de vier Franse tennispelers die een grote bekendheid verwierven en de Davis Beker enkele jaren in Frankrijk wisten te houden. Het zijn Borotra en Burgnon, partners voor het dubbelspel, Lacoste en Cochet. Om de Davis Beker te hebben, moesten ze gewoonlijk zware wedstrijden leveren, vooral dan tegen de Engelsman Fred Perry.

Op zekere dag moest Borotra zijn match tegen Fred Perry absoluut winnen, want anders zou de Beker in Engelse handen zijn overgegaan. Perry was jonger en leniger dan Borotra, dat wist deze laatste heel goed en daarom gebruikte hij een list. Om eventjes op adem te komen liep hij niet wanneer ze van kamp moesten verwisselen, doch wandelde. Hij zette er zoveel tijd over als mogelijk was. Het spel stond gelijk... Borotra voelde dat hij krampen zou krijgen, indien hij nog voort speelde, en daarom vroeg hij aan de spelrechter om even te stoppen daar z'n veters gebroken waren... Dat werd toegestaan. Borotra haalde andere tennispantoffels en deed daar zoveel tijd over als nodig was om de grootste vermoeidheid te overwinnen. De Beker liep haast over... maar bleef toch nog (voor de laatste keer) in Frankrijk.

Wij hebben ook onze musketiers. Ze zijn slechts met z'n tweeën : Washer en Brichant. Begin mei krijgen we dan de eerste matchen voor de Davis Beker en er is in ons land meer belangstelling voor de tennissport dan ooit te voren. Onze spelers verloren in 1953 van de Italianen te Milaan, doch namen in 1954 hun weerwraak te Brussel. Daar zij de finale voor de Europese Zone gewonnen hadden, mochten ze naar Australië. Daar was hun tocht ten einde. Tegen de Verenigde Staten moesten ze het onderspit delven.

HOE VER GERAKEN ZE DIT JAAR ?

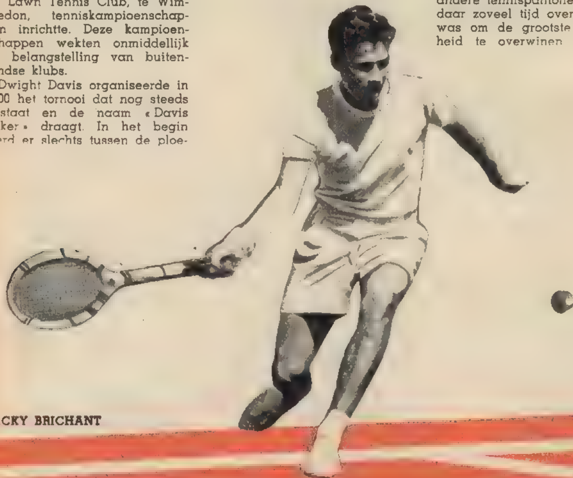
HET is nog wat vroeg om op deze vraag te antwoorden. Deze week moeten onze kampioenen naar Spanje en ze zullen de Spaanse spelers heel makkelijk baas worden. Pas nadien zal het zware werk beginnen. Washer heeft van bij het begin van dit jaar last van z'n nieren. Dat is weinig hoopvol, maar toch menen wij dat ons tweetal een goed figuur zal maken.

Luc Varenne

WIST JE DAT ?

MET de « service » opent het spel. Wie de « service » mag geven heeft steeds een voordeel op zijn tegenstander. Het is eigenlijk de bal in het spel werpen en vele knappe tenniskampioenen waren (en zijn) beroemd om hun krachtige service. Er is « forehand- en backhand drive ». Een « forehand drive » mag, om volmaakt te zijn, nooit hoger dan de schouders en nooit lager dan de knieën gegeven worden. De « backhand drive » is veel moeilijker en vergt een grote lenigheid en snelheid.

Bij de « volley » vangt men de bal op alvorens deze de grond heeft geraakt. « Volleys » mogen niet gemaakt worden van achter de « service-line », wanneer het mogelijk is een « drive » te maken. Er is « forehand- en backhand volley ». De « smash » wordt boven het hoofd gegeven.

JACKY BRICHANT

DE 3 MUSKETIERS

Lord de Winter, door Athos op de hoogte gebracht van de misdaden van zijn schoonzuster, sluit deze laatste op in een burcht aan de oever van de zee. Milady wordt er bewaakt door een jong officier.

DE ONGETEMDE FEEKS

(163) GEDURENDE drie dagen hield Milady zich koest en zon op een middel om haar nederlaag in een overwinning te veranderen. Vluchten was onmogelijk, en het was ook nutteloos te hopen dat lord de Winter tot andere gevoelens te haren opzichte zou kunnen worden bewogen. Er was nog slechts één mogelijkheid : Felton, de jonge officier die haar van Dover naar het kasteel had begeleid en met haar bewaking was gelast om te kopen. Milady was verstandig en kon in de harten lezen. Het duurde niet lang of zij wist dat de jonge officier behoorde tot een protestantse sekte; puriteinen voor wie de katolieken de grootste vijanden waren. Lord de Winter en de hertog van Buckingham waren katoliek...

(164) EEN duivels plan rijpte in haar geest. Zij liet zich doorgaan voor een puriteinse en kon er de jongeman van overtuigen dat lord de Winter haar vijandig gezind was omwille van haar geloof. Spelend met de mooiste gevoelens en met de heiligste overtuiging beging zij een vreselijke misdaad, maar zij had een hart van steen en schrok voor niets terug. Dank zij haar duivelse list slaagde zij er in van Felton haar medeplichtige te maken. Felton was erg jong, zeer naïef, en té enthousiast voor een zaak die in zijn ogen mooi en edel was. Het moet bovendien gezegd dat Milady een uitstekende komediante was...

(165) FELTON beloofde Milady te helpen ontvluchten en dat was nog niet genoeg. Het gelukte Milady Felton er van te overtuigen dat Buckingham een knecht van Satan was, dat hij vreselijke misdaden op het geweten had en van plan was de puriteinen ongenadig te vervolgen. Felton legde dan de eed af naar de hertog van Buckingham te gaan en hem onschadelijk te maken. Dat was een triomf voor Milady, en zij moest zich geweldig inspannen om zich te beheersen en haar ware gevoelens te verdoezelen. Eindelijk brak de nacht aan, waarop Felton haar zou verlossen. Er was een vreselijk onweer losgebarsten, en het regende stromen...

(166) EVEN na middernacht kwam Felton de jonge vrouw halen en leidde haar heel voorzichtig tot bij de wacht. Een patrouille was vlakbij. Het was een angstig ogenblik. Zij drukten zich in een nis, hielden de adem in en bleven onbeweeglijk staan tot de soldaten lachend en pratend voorbij waren. « Wij zijn gered ! » zei Felton. Hij bracht Milady tot aan de zeeoever, waar een schip wachtte. Enkele minuten later reeds werden de zeilen gehesen en bracht de boot hen naar Portsmouth...

(167) MILADY dankte Felton. Ze was niet eens ontroerd. Zij wist nochtans dat de jongeman die nacht naar Londen zou vertrekken om Buckingham te zien en Milady wist wat er dan zou gebeuren. De hertog zou lachen met de redevoering van de puritein en dan zou de moord geschieden... Arme Felton ! Hij was er van overtuigd dat hij geroepen was om Buckingham, de misdadiger die de puriteinen vervolgde, uit de wereld te helpen. Er zou bloed vloeien en de loop van de geschiedenis zou gewijzigd worden. « Mijnheer, zei Milady tot de kaptein van het schip, wij moeten weg. Het is hoogtijd ! »

(168) TWEE dagen later vernam de wereld dat de hertog van Buckingham vermoord was door een jong marineofficier, behorend tot een puriteinse sekte. Een golf van verontwaardiging en afschuw sloeg over Engeland. Felton werd ter dood veroordeeld. De koningin van Frankrijk was diep geschokt en hevig ontroerd als zij dit nieuws vernam. De koning haalde slechts de schouders op, en om de dunne lippen van Richelieu speelde een triomfantelijk lachje. Zijn bijzonderste politieke tegenspeler was verdwenen. Te La Rochelle praatten Athos, Porthos en Aramis met hevige ontroering over de gebeurtenissen en intussen stapte Milady te Boulogne aan land, vast besloten haar wraak te koelen...

(Wordt voortgezet)

Op heterdaad

SIR, zei James de hoofdtuinier, ik heb er een hekel aan te zeggen dat het Tom was, te meer daar ik het niet heb gezien, doch het kan niemand anders zijn.

— Tom ? Je bedoelt de jonge leerling-tuinier ?

— Ja, mijnheer. Het publiek is in dit gedeelte van de tuin voor het ogenblik niet toegelaten en het is Tom die er mee belast is de Chinese sluierstaarten in de kweekvijver te voederen.

— Tom dat is toch wel die kleine blonde jongen met sproeten in het gelaat ?

PRECIES, mijnheer.

De direkteur van de Kensington Gardens herinnerde zich Tom heel goed. De jongen had een rond, open en blozend gelaat en zag er perfekt gelukkig uit als hij in de grote tuinen mocht werken. Het was treurig te moeten denken dat die jongen een sluierstaart zou gegapt hebben.

— Luister, James, zei hij, Tom weet waarschijnlijk niet hoeveel waarde een sluierstaart heeft. Hij denkt wellicht dat het een doodgewoon goudvisje is. Het is dus eigenlijk meer een schelmenstreek dan een diefstal.

— Dat neemt niet weg dat hij het niet had mogen doen, sir.

— Natuurlijk. Tom heeft misschien aan de verleiding zo'n mooie sluierstaart te bezitten niet kunnen weerstaan. Heb je er hem over gesproken ?

— Ja, sir, en hij beweert dat hij er niets van af weet !

Dring niet aan, James. Hij durft het misschien niet bekennen. Wellicht heeft hij er veel spijt over en zal hij niet meer herbeginnen. Bovendien heb je geen bewijzen...

— Neen, sir, maar wie zou het anders gedaan hebben ?

— Ja, dat is ook waar. WIE ?

De tuinier ging en de direkteur zuchtte. Hij meende een goed fysionomist te zijn... Hij die zou gezworen hebben dat... Nu, misschien was het slechts een voorbijgaande zwakheid en kwam alles weer best in orde.

De volgende dag echter verscheen de hoofdtuinier opnieuw in het bureau.

— Sir, hij deed het opnieuw. Ditmaal heeft hij er drie genomen !

— Niet te geloven !

— Zeg aan Tom dat wij hem ontslaan, indien hij het nog doet.

— Tom beweert nog altijd dat hij het niet gedaan heeft !

De volgende dag moest de leerling-tuinier in het bureau

Betrapt!

EEN VERHAAL DOOR DENISE BERNARD

GEILLUSTREERD DOOR GHION

van de direkteur verschijnen, want opnieuw waren er sluierstaarten verdwenen.

— Tom, heden morgen waren er nog zeventien sluierstaarten. Jij alleen bent bij de kweekvijver geweest om de vissen te verzorgen. Thans zijn er nog maar dertien, dus... Begin niet weer opnieuw en wat er gebeurd is, wordt vergeven en vergeten.

— Ik heb ze niet gestolen, sir !

Dat was werkelijk meer dan de direkteur van de Kensington Gardens verdragen kon en Tom werd aan de deur gezet.

De volgende dag werd hij echter, na de sluiting van het park, betrapt niet ver van de vijver met de sluierstaarten en door James naar de direkteur geleid.

— Jij hebt de duivel in je lijf, jongen ! Wil je dan absoluut al die Chinese sluierstaarten hebben ? En als je ze allemaal hebt, wat dan ? Ik zal je geen bewijs van « voorbeeldig gedrag » kunnen meegeven om aan een ander baantje te geraken. Wees toch verstandig. Denk na.

— Mijnheer, u kunt me niet beschuldigen, want u hebt geen bewijzen.

— Wat deed je op die plaats na de sluiting ?

— Ik wou de dief verrassen !

— Heus ? En heb je hem verrast ? En nochtans... er ontbreken twee vissen !

— Er ontbreken er twee ? Alleen James is bij de vijver geweest.

— Wat durf jij insinueren, rakker ? Wat zou James kunnen aanvangen met die vissen. Denk je werkelijk dat hij z'n plaats zou riskeren voor zo'n schamele buit ? Bovendien is James een zeer eerlijk en doorbraaf man.

— Maar, mijnheer, dat bedoelde ik toch niet. Integendeel, ik...

— Nu je ziet dat zo'n grove list niet gelukt, tracht je je woorden in te trekken. Neen, vriend. Zo kom je bij mij niet terecht. Maak dat je weg komt en laat je niet meer zien in de buurt van de vijver of ik verwittig de politie.

Er bleven nu nog elf sluierstaarten over en de volgende dag waren er nog steeds elf. Tom was dus wel degelijk de schuldige...... Maar, een dag nadien waren er opnieuw drie vissen verdwenen. Dat was al te bar. James was woedend.

— Mijnheer, die jongen houdt ons voor de gek. Ik wil hem op heterdaad betrappen. Ik blijf heel de nacht in de serre om te waken.

— Totnogtoe verdwenen de vissen nooit 's nachts. Kom dus morgen heel vroeg. Breng je ontbijt mee en installeer je in de serre dichtbij de kweekvijver. Hier heb je bovendien mijn veldkijker. We moeten iedere twijfel uitschakelen. Morgen hoef je niet te werken, James. Kijk goed uit je ogen !

En zo kwam het dat James zich op een koele morgen in de serre installeerde en z'n thee dronk uit een thermos. Hij miste de geur van gebakken bacon en spiegeleieren heel hard.

— Ik zal een beetje rusten, dacht hij, dat zal me goed doen... Maar rusten voor het werk, dat is ook niks... Ik zou de geraniums moeten verpotten, het is hoogste tijd... Het is net alsof ze me toefluisteren : « Wel James, hoe staat het er mee ? Je vergeet ons ? Je laat ons aan ons lot over ? Zie je dan niet dat we verwelken en zullen verdrogen als je ons niet dadelijk verpot ?... We hebben dorst, James ! ».

★

DE tuinier werd boos als hij dacht aan de tijd die hij moest verliezen, terwijl z'n bloemen ongeduldig op hem wachtten.

— Ik hoop maar dat die snotaap nu vlug komt. Is dat toch niet ongelukkig ! En nog altijd niemand... Of toch ?... Een vogel die aan de rand van de kweekvijver neerstrijkt... Jammer dat het Tom niet is. Nu, het is nog altijd interessanter naar een vogel te kijken dan op niets te staren...

James nam de verrekijker en volgde de grote vogel met slanke hals en lange bek die parmantig op de slijkerige oever wandelde.

— Hij komt drinken, dacht James.

Inderdaad, de vogel boog zich naar het water toe. Toen zag James plotseling iets rose in de bek van de vogel blinken. Een zilveren, luchtige sluier schitterde een ogenblik in het morgenlicht en verdween dan in een gulzige keel. Was dat misschien gezichtsbedrog ? Neen, de reiger boog zich opnieuw en greep weer zo'n roze, blinkend spartelend ding vast...

— Straffe thee, riep, James. Als ik het niet met m'n eigen ogen zag, zou ik het niet geloven. Hij verloor er z'n traditioneel flegme bij en liep op een drafje naar het huis van de direkteur om het groot nieuws aan te kondigen.

— Het is een reiger, sir... Een reiger is de dief !

— Een reiger ? James, er valt een pak van m'n hart. Weet je waar Tom woont ? Goed, we halen hem dadelijk terug.

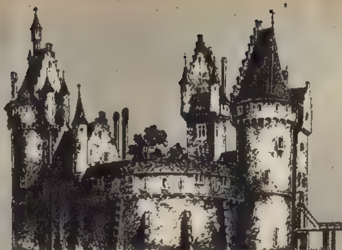
— Wat doe je, dear ? riep de vrouw van de direkteur. Je porridge wordt koud en je thee ook !

— Zelfs koud zal die porridge me vandaag goed smaken als ik maar eerst gezien heb dat Tom zijn ontbijt met smaak verorberde. Ik wist wel dat die jongen geen dief was. Ik ben een goed fysionomist !

DE DERDE T.V. - STRIPFILM:

DE SCHAT VAN BEERSEL

VAN WILLY VANDERSTEEN

VOOR enkele jaren liep een van de verhalen van Willy Vandersteen in « Kuifje » ten einde. Willy vroeg mij: « Waar zouden wij ons volgend verhaal situeren? » Ik stelde hem voor Lambik, Suske en Wiske eens een van de openluchttoneelvoorstellingen die er op de binnenkoer van het kasteel van Beersel 's zomers worden gegeven, te laten bijwonen. Dat zou misschien wel een goed uitgangspunt kunnen worden voor een nieuw verhaal, dat zich zou afspelen in het milieu van ridders, freules en lijfeigenen uit de middeleeuwen. Vandersteen vond dat geen kwaad idee, en op een namiddag trokken wij beiden naar het kasteel van Beersel. De vader van Lambik nam daar een hele reeks schetsen van de pittoreske hoekjes van de burcht.

Willy Vandersteen gekiekt tijdens de realisatie van de vorige T.V.-stripfilm : « De Bronzen Sleutel ».

HOE langer wij in het slot vertoefden, des te entoesiaster werd Vandersteen en hij begon te fantaseren.

— Ja, ik zie Lambik hier reeds in wapenrusting over de valbrug rijden, vergezeld door Suske en Wiske op fiere dravers...

Willy was weg...

Na vele uren te hebben rondgezworven in de ridderzalen, wenteltrappen, wachttorens, kelders en geheime gangen, gingen wij een goede gueuze drinken in de taveerne, die in prachtige oudvlaamse stijl naast het kasteel in de jaren 1930 werd opgetrokken door Pelgrims de Bigard, die het kasteel van Beersel rond diezelfde tijd van algemeen verval heeft gered en naar de oorspronkelijke plannen gerestaureerd.

En daar, tussen pot en pint maakte Vandersteen het eerste algemeen ontwerp van het scenario van het verhaal dat al onze lezers kennen onder de naam « De Schat van Beersel ».

Na de T.V.-bewerkingen van « Het Spaanse Spook » en « De Bronzen Sleutel », die met stijgend sukses door de Vlaamse T.V.-kijkers, brengt de Vlaamse Televisie nu « De Schat van Beersel ». De derde T.V.-strip speelt zich af in het Brabants landschap. Lambik, Suske en Wiske spelen weer eens in historische kostuums. Iedereen, die de albums van Willy Vandersteen heeft gelezen, weet dat onze grote Vlaamse tekenaar uitmunt in het uitbeelden van verhalen die gesitueerd zijn in een Vlaams historisch decor.

★

Het kasteel van Beersel, waar de strip gesitueerd is, is meer dan een bezoek waard, want wie zich een duidelijk beeld wil maken van het kader waarin ridders, jonkvrouwen, wapenknechten leefden, moet eens, zoals Willy Vandersteen dat heeft gedaan, enkele uren zwerven binnen deze muren. Dan kun je je aan een raampje zetten, waar de burchtvrouwen zaten te spinnen of naar de muziek van een troubadour te luisteren, terwijl ze dromend naar de horizon staarden, wachtend op de terugkeer van hun volk van kruisvaart, jacht of oorlog...

Wanneer men zich op de wallen van het kasteel bevindt, kan men zich wel voorstellen dat wanneer de burchtheer een honderdtal soldaten onder zijn kommando had en de voorraadkelders goed voorzien waren, de belegeraars weinig kans hadden om op korte tijd het kasteel te overrompelen, want de burchtwallen zijn zó hoog, de burchtgracht is zó breed, en de muren zijn zó dik, dat er zeer veel nodig was om zo'n kasteel in te nemen met de middelen waarover men in die tijd beschikte: ladders, stormrammen, katapulten, brandende pijlen, enz. De verdedigers stonden veilig achter hun borstweringen, en konden makkelijk met hun kruisbogen, gewone bogen, katapulten, brandende olie en pek, stenen en wat weet ik nog al, de belegeraars op een veilige afstand houden. 's Nachts deden de belegerden soms een uitval om het tentenkamp van de belegeraars in brand te steken en hun belegeringsmachines te vernielen.

Een belegering van een middeleeuws kasteel kon maar gebroken worden, indien de belegeraars hun geduld verloren of ook wanneer de belegeraars op een bepaald ogenblik in de rug aangevallen werden door hulptroepen, die de belegerde burcht kwamen ontzetten. Zo haast deze troepen kwamen opdagen, deden de belegerden natuurlijk terzelfdertijd een razende uitval, en zo werden de belegeraars soms tussen twee vuren verpletterd.

Versterkte kastelen werden veel meer ingenomen door list en verraad, dan wel door de krijgskunst.

★

Vergeet niet iedere avond de uitzending van de derde T.V.-strip « De Schat van Beersel », te volgen, dan zul je een plezante kijk krijgen op het leven van onze voorouders in het XIIe eeuwse Brabant.

Dit is het wapen van de heren van Witthem.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

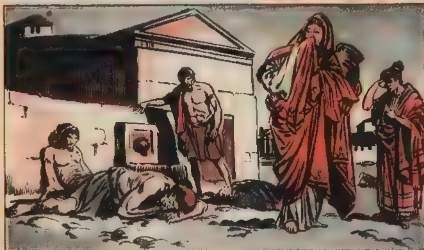
DE GRILLEN VAN ALKIBIADES

DE geschiedenis van het Joodse volk leerde ons dat een klein land de stormen niet kan overleven wanneer het niet eensgezind blijft. Griekenland kon slechts blijven voortbestaan wanneer al de steden innig met elkaar verbonden bleven en elkaar niet verscheurden. Maar de Hellenen konden moeilijk een offer brengen voor de gemeenschap. De ene stad was afgunstig op de andere en vermits Athene de glorie, de parel en de trots was van Griekenland, de meest geleerde, meest geraffineerde en mooiste stad van de beschaafde wereld was, werd zij door alle andere steden benijd.

1. - LAND TEGEN ZEE

IN Athene wist men van het leven te genieten, kon men lachen. De Spartanen waren jaloers op dat mooie en machtige Athene, op Athene, de zeemogendheid. Sparta van zijn kant stelde alles in het werk om uit te groeien tot een sterke landmacht en stichtte de Liga van de Peloponnesus. Tot deze liga trad Korinthe, de rivale van Athene, toe. Toen nu Korinthe een konflikt had met haar kolonie Coryza, was Athene zo onvoorzichtig Coryza te helpen. Korinthe riep Sparta te hulp en het werd een broederoorlog. De oorlog van de Peloponnesus, waar landmacht tegenover zeemacht stond.

2. - DE PEST BRAK UIT

ATHENE kon zijn vloot niet naar Sparta sturen, vermits Sparta te midden van de bergen lag. Maar het Spartaans leger marsjeerde naar Athene en de boeren van Attika zochten een schuiloord achter de Lange Muren. Toen brak de pest uit in de stad. Een vreselijke ziekte, die talrijke slachtoffers maakte. De lijken lagen opgestapeld in de straten en Perikles zelf werd in 429 het slachtoffer van de epidemie. Gelukkig kon Cleon, Atheens volksleider, het kleine Spartaanse leger verslaan. De vrede werd getekend.

3. - DE GRILLEN VAN ALKIBIADES

ER leefde in die tijd te Athene een zonderling man. Hij was rijk, mooi, elegant, heette Alkibiades. Hij was heerzuchtig en wist steeds weer opnieuw iets te doen waardoor hij de aandacht op zich vestigde. Hij had een mooie hond met een prachtige staart. Op zekere dag liet hij de staart van het dier afsnijden, offerde die op het altaar van Apollo. De Atheners vergaven Alkibiades al zijn grillen, ook deze.

4. - HEILIGSCHENNIS

ALKIBIADES wist op zekere dag de goedkeuring van de stad te verkrijgen om Syracuse op Sicilië aan te vallen. Maar de stad was zeer machtig en zo ver. Dat was echter geen bezwaar. Om Alkibiades genoegen te doen zou men het er op wagen. Wat een dwaasheid ! De dag voor het vertrek stelden de Atheners vast dat de beelden van Hermes gemutileerd waren. Er stak een storm van verontwaardiging op. Een nieuwe gril van Alkibiades ?

5. - HET VERRAAD

DE aanval op Syracuse mislukte en Alkibiades werd naar Athene teruggeroepen om er veroordeeld te worden. Hij vertrok echter naar Sparta en bracht het zo ver dat het Spartaans leger naar Sicilië marsjeerde om er de Atheners een geduchte bolwassing te geven. Nadien waagde hij het naar zijn vaderland terug te keren. De woedende Atheners vermoorden hem ? Helemaal niet ! Hij werd op bloemen onthaald !... Het is waar, dat het toen met Griekenland bergaf ging...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN ALEX

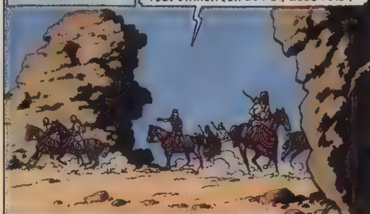
TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

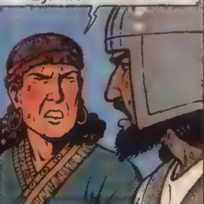
VAN JACQUES MARTIN

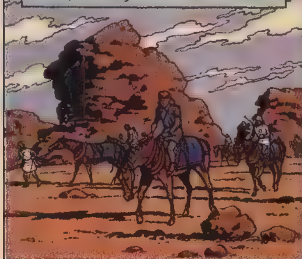

Onze drie helden vluchten door de brandende woestijn tot zij van uitputting neerzinken...

Hij is er van overtuigd dat Alex en zijn gezellen intussen een veilige schuilplaats hebben gevonden en hij besluit de volgende dag de grote middelen te gebruiken. Hij denkt na over het probleem en komt tot de konklusie dat de drie jongens nergens anders konden onderdak krijgen dan in de kleine stad Erivan, aan de rand van de woestijn. De volgende morgen valt hij met zijn soldaten onverhoeds het stadje binnen. Het is marktdag.

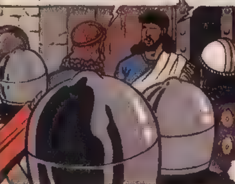

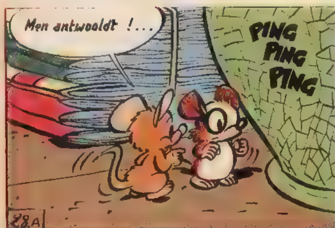

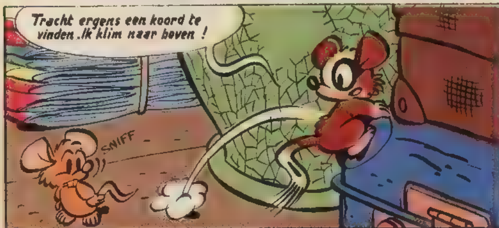
De avonturen van Alex boeien je, maar heb je reeds « Het Sein staat op Rood » gelezen?

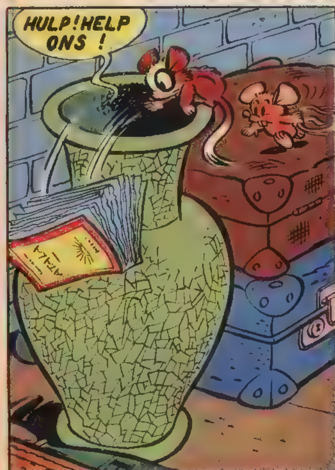
DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

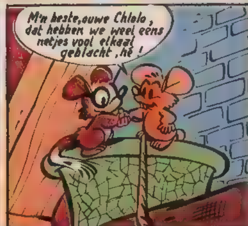
TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

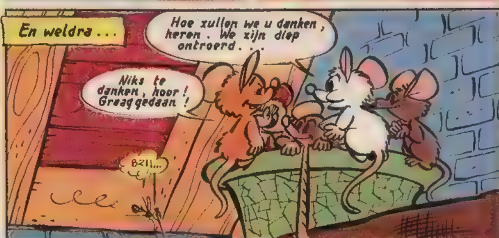

(Wordt voortgezet.)

GEHEIMAGENT

S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door J. GRATON

DE REVELATIES VAN HET ZWARTE NOTABOEKJE

Gauvin is er van overtuigd dat Nummer één niemand anders is dan Brown-Sequa. Hij zal een klein onderzoek doen in het huis van de dagbladdirekteur. 's Nachts dringt hij het huis binnen...

HET was bijna een uur in de morgen toen Gauvin, uitgeput maar met een gevoel van triomf, het zwarte notaboekje waarvan hij iedere bladzijde bij het licht van zijn zaklamp had gefotografeerd, in de schuif met dubbele bodem teruglei. Hij had de volledige lijst van de leden van de Organisatie H, belangrijke inlichtingen over de fabrieken en wetenschappelijke centra zowel in Zuid Amerika als in Europa. Hij kende nu ook de schuilplaatsen welke Nummer 1 in de onmiddellijke omgeving van Buenos Aires had gereedgemaakt om zich, in geval van nood, terug te trekken.

GAUVIN had méér gevonden dan hij verwacht had. Hij richtte zich op. Hij voelde zich een beetje beklemd, de spanning was te groot geweest, en veegde met de rug van de hand het klamme voorhoofd af. Uit voorzichtigheid had hij twee filmen van het dokument genomen. De eerste met het uurwerk van Lortiz, de tweede met een minuscuul apparaat, niet groter dan een briquet, dat de baas hem voor zijn vertrek had gegeven en dat verborgen was in de holle hiel van zijn linkerschoen. Hij was nu op alles voorbereid. Indien de organisatie zijn geheim ontdekte en hem het uurwerk afnam, had hij nog altijd de film in zijn schoen... Gauvin kon vertrekken, maar hij weerstond niet aan de geheime drang te weten wat er onder dat oosters tapijt mocht verborgen zijn... Hij knielde op het parket en hief voorzichtig een tipje van het tapijt op. Het was net zoals hij dacht : het Boekara tapijt verborg een zeer komplex systeem van minuscule alarmknoppen.

— Die goede doctor Brown-Sequa, murmelde Gauvin glimlachend.

Plotseling versteef die glimlach op zijn lippen, hij huiverde en luisterde gespannen. Een zacht geronk was hoorbaar, het werd luider en duidelijker waarneembaar. Men kon het best vergelijken met het geronk van een radiotoestel dat warm begint te worden. Serge doofde z'n lamp en wachtte met toegeknepen keel. Het geronk kwam uit een televisietoestel... Enkele ogenblikken verliepen, dan werden de ogen van Serge groot en rond van verbazing en schrik.

EEN NACHTMERRIE

WAT Gauvin voor een televisietoestel had aanzien, was in werkelijkheid een videofoon en een zeer precies, onverwacht en verwarrend beeld werd zichtbaar op het scherm : het gelaat van Brown-Sequa. Op hetzelfde ogenblik, als het ware aangeraakt door de hand van een toverfee, werd het plafond van het bureau helder verlicht.

— Goede avond, señor Lortiz, zei de ironische stem van de doctor. U verwachtte er zich niet aan dat die komedie nu al zou eindigen, nietwaar ?

Serge, een ogenblik verbluft, kon zijn blik niet afwenden van dat gelaat, dat monsterachtig vergroot was, en van die ogen die hem doordringend aanstaarden. Te midden van zijn verwarring, stelde hij zich een heleboel vragen :

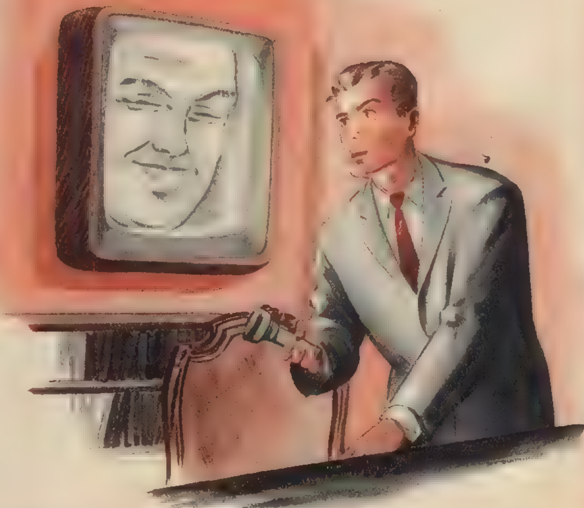
— Waar is Brown-Sequa ? Ziet hij me ? Zou hij me horen als ik tot hem spreek ?

Het leek wel of Brown-Sequa antwoord wou geven op deze stomme vragen, want de stem zei :

— Ik zie u zo goed alsof we ons in dezelfde kamer bevonden, señor Lortiz. Ik ben trouwens niet zo ver van je af. Indien je zo vriendelijk was het woord tot me te richten, zouden we wellicht een zeer interessante konversatie kunnen voeren.

Gauvin voelde het koud zweet over z'n rug lopen. Dat alles was zo onwerkelijk en zo duivels...

— Ik zie dat u nog niet bekomen is van de verrassing. Gun u de tijd, ik heb helemaal geen haast... U hebt mijn geheim dus geraden... Ik feliciteer u. U is zeer scherpzinnig. Het is natuurlijk waar dat ik u een beetje op het juiste spoor hielp toen ik, een ogenblik verstrooid, die vulpen in de richting van uw linkerhand aanreikte... Vermits ik de énige persoon was aan wie u gezegd

had dat u « links » was, kon het voor u niet zeer moeilijk zijn daaruit de konklusie te trekken. U wist op dit ogenblik wie de man onder de zwarte kap was... U gaf toen blijk van een groot talent, [illegible] zou het als toneelspeler ongetwijfeld ver gebracht hebben. Niets verraadde uw verrassing. Ik moet eerlijk zeggen dat ik er paf van stond. Men ontmoet niet iedere dag iemand die zich zo meesterlijk beheerst... zelfs niet ieder geheimagent is daartoe in staat !

Langzaam en ten koste van een haast bovenmenselijke inspanning was Serge er in gelukt zich een zelfzekere houding te geven. Alhoewel hij geen woord liet verloren gaan van de speech, welke Brown-Sequa afstak, werkten zijn hersens bliksemsnel. In dit huis kon er hem immers niets overkomen. Een zo gezien en gekend man als Brown-Sequa zou er zich wel voor wachten in zijn eigen woning een misdaad te begaan. Hij kon de agenten van de organisatie natuurlijk bevelen z'n gevangene te komen halen, naar een verlaten oord te voeren en naar de andere wereld te helpen... Dat was echter niet zo heel zeker, vermits Brown-Sequa in dit geval aan zijn agenten bekend maakte dat hij Nummer één, de grote chef van de organisatie, was en het stond wel vast dat Brown-Sequa er niet aan hield dat iemand dit geheim kende... Dus ?

Langzaam draaide Serge zich naar de deur, gereed om te springen. Maar de stem van Brown-Sequa maakte een einde aan z'n plan :

— Nutteloos, señor Lortiz. Tracht niet te vluchten. De deur is op slot, aan de buitenkant wel te verstaan. Indien [illegible] door het venster wilt kijken, zult u vaststellen dat u de nek breekt indien [illegible] op straat springt en... dat u om te kunnen springen eerst door een stevig metalen gordijn moet. Ziet u, ik heb uw bezoek voorzien. Ik heb het zelfs uitgelokt door het telefoontje van heden avond. Het is dus normaal dat ik alle nodige voorzorgsmaatregelen getroffen heb. Maar alle gekheid op een stokje, WIE BENT U ?

Serge haalde de schouders op. Z'n situatie was alles behalve briljant, hij wist het, maar hij was niet bang meer.

— Vermits [illegible] ontdekt hebt dat ik Lortiz NIET ben, kan [illegible] nog wel wat verder zoeken... misschien komt u dan wel achter m'n ware identiteit.

De ogen van Brown-Sequa schoten vonken.

— U hebt ongelijk me op die toon te spreken. Moet ik er [illegible] aan herinneren dat u aan mijn genade of ongenade bent overgeleverd ?

— Dat hoeft u niet. Mijn lot blijft hetzelfde of ik uw nieuwsgierigheid voldoe of niet. Wat mij betreft hebt u immers geen keuze !

— Heel juist, señor. Laten we er dus een einde aan maken. Het kon gevaarlijk voor me wezen u nog langer in dit huis te houden. U bent een hinderlijk bezoeker... Adieu !

Het gelaat verdween plotseling en Serge vroeg zich [illegible] wat dat betekende ? Hij had er zich niet aan verwacht dat het onderhoud zo'n plotseling einde zou kennen. Wat zou er nu gebeuren ? De angst besloop hem voor dat gevaar dat dreigde, maar nog geen vaste vorm had aangenomen... De onzekerheid, de twijfel duurde echter niet lang. Plotseling hoorde hij een geluid, een zeer karakteristiek geluid : HET ZACHT GEFLUIT DAT GAS MAAKT WANNEER HET UIT EEN BUIS ONTSNAPT...

VOLGENDE WEEK :

EEN GASVERGIFTIGING

EEN VRAAGTEKEN IN HET WATER

HET ZEEPAARDJE

A — WE moeten het diep in de warme zeeën zoeken, al komt het ook wel voor in de Atlantische Oceaan. Het zeepaardje draagt grote schubben en stekels op het lichaam, het heeft een dikke, platte grijpstaart, en de kop die rechthoekig op de romp staat gelijkt op die van een paard. Het zwemt sierlijk en langzaam vertikaal, of zo je wil, op en af. Het is eigenlijk geen zwemmen, het is veeleer een sierlijk glijden of zweven.

B — DE bijzonderste soorten zijn : 1) de syngnathus; 2) de zeenaalden; 3) de syphonostomus en 4) de nerophis. De syngnathus, ook wel zeeslang geheten, treft men aan langs de Bretoense kust. Het zonderlingste lid van de familie is de zeedraak, die men in de Australische wateren aantreft. Aan z'n romp, vinnen en staart hangen bladvormige aanhangsels, zodat men hem niet onderscheiden kan van de algen waartussen hij leeft.

C — HET zeepaardje voedt zich met plankton. Met zijn staart kan het algen of andere voorwerpen vastklampen. Zijn ogen zijn onafhankelijk, d.w.z. dat ieder oog op zijn eentje in alle richtingen kan draaien!

D — DE zeepaardjes doen hun bruiloftsdans in april, maar de temperatuur speelt hier een rol. Is deze maand koud, dan wordt de bruiloft enkele weken later gevierd. Het wijfje legt van twee tot driehonderd eieren. Ze legt die niet zo maar in zee of in een nest, maar...

E — HET mannetje heeft de zorg voor de eieren. Hij heeft op het lichaam een zak of buidel, zoals de kangoeroe, en de eieren in een kleverige vloeistof gehuld, worden in die zak gestopt. De kleine zeepaardjes komen na een tijd volledig gevormd uit de zak gekropen. Als …r gevaar dreigt, gebeurt het dat ze nog …n schuilplaats zoeken in de zak van papa-…paardje.

F — ZE kunnen van kleur veranderen al naar hun omgeving, alhoewel dat kleurgamma niet onuitputtelijk is. Zij slaan hun staart om een waterplant en blijven zo staan om hun prooi te bemachtigen. Men kan ze heel moeilijk van hun omgeving onderscheiden.

Craenhals

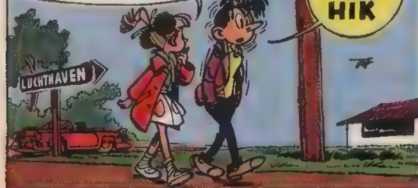
k…
tocs
Serge
met toe…
kwam ui…
Enkele ogen

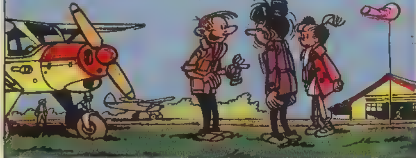

Ton en Tinneke

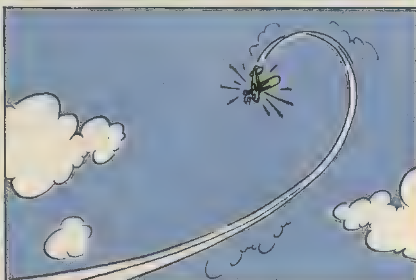

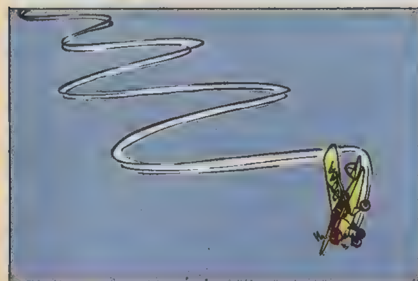
DOOR Franquin

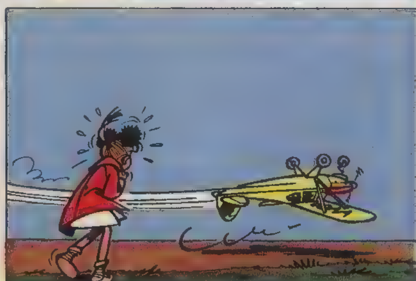

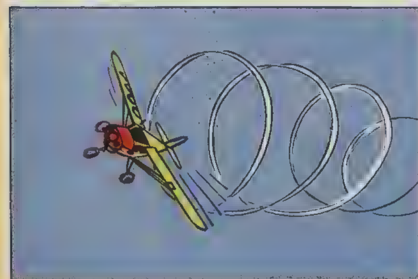

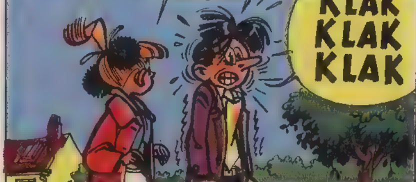

NOG EEN NIEUWE SPORT?

JE weet nog wel, dat wij een foto hebben gepubliceerd van een liefhebber van waterski, die een soort vlieger in de handen hield om vlugger over het water te kunnen glijden. De Hollanders glijden in de winter over hun bevroren grachten en meren met sleden, waarop een zeil is gespannen en hier zien wij dan een jonge Berlijner, die vond dat hij op schaatsen niet vlug genoeg vooruitkwam. Op een driehoekige houten kader bevestigde hij een zeil en met dit zeil in de hand, schaatste hij over de meren in de omgeving van Berlijn zo snel en zo licht als een... elfje!

WAT AL HERINNERINGEN!

IN een klein bergdorp van Georgië (Rusland) leeft nog een man die geboren werd in 1801. Hij telt dus 155 lentes. Jegor Korosev trad op vijftienjarige leeftijd in dienst van generaal Jermolov, die tegen Napoleon streed. Vervolgens was hij kok, en dan heeft hij, nu honderd jaar geleden, Parijs, Rome en vele andere hoofdsteden van Europa bezocht. De vrouw van deze eerbiedwaardige grijsaard is nog maar pas 115 jaar oud. Ze zijn beiden in beste gezondheid en wensen nog lang te leven. Wat al herinneringen moet dit paar, dat samen 270 jaar telt, bezitten!

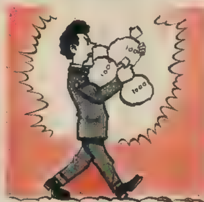
MELKKANNEN AAN EEN KABELSPOOR

IN de Franse Alpen, waar het tijdens de winter altijd moeilijk en soms helemaal onmogelijk is de melk in de hoger gelegen dorpen af te halen, heeft men een praktisch systeem gevonden om dit probleem op te lossen. De boeren wensen een kabelspoor dat de verschillende plaatsen, waar de melk van de berghoeven bijeengebracht wordt, zou verbinden. De grote melkkannen zouden langs de kabel naar de vallei glijden, en van hieruit zou men de melkkannen langs hetzelfde kabelspoor terug naar boven sturen, doch ditmaal gevuld met proviand om de afgezonderde hoeven te ravitailleren.

DE POS

Een levende dode

EEN inwoner van Amiens stelde tot zijn grote verbazing vast dat hij, volgens de registers van het stadhuis, sedert 1914 dood is. Hij wou er natuurlijk achter komen waar de vergissing lag, en kwam tot de vaststelling dat er een soldaat met dezelfde naam en dezelfde voornaam als hij, sneuvelde tijdens de oorlog 14-18. Alhoewel de burger van Amiens dus volgens het stadhuis dood was, had men hem toch gemobiliseerd in 1939, en wat erger is, kreeg hij regelmatig een aanslagbiljet van de belastingontvanger. Voor de fiskus was hij dus beslist niet dood!

UITSLAG VAN DE STEINWAY-PRIJSVRAAG 1956

1. **EERVOLLE ONDERSCHEIDING:** Charles BECKER, Chatneux.

[illegible]

1e kategorie: Roger VERSTRAETEN, Binche.

2e kategorie: Claudine MAGOTTEAUX, Brussel.

3e kategorie: Roseline GARDYN, Anderlecht.

[illegible]

1e kategorie: Mimi PADUART, Ukkel.

2e kategorie: Claudine KAHAN, Brussel.

3e kategorie: Michèle GILLET, Etterbeek.

[illegible]

1e kategorie: Eveline SAUVENIERE, Brussel.

2e kategorie: Annie MICHEM, Wetteren.

3e kategorie: Myriam DECLERCQ, Moeskroen.

[illegible]

1e kategorie: Gaston PETIBERGHIEN, Brussel.

2e kategorie: Elisabeth BERTENS, Brussel.

3e kategorie: Michèle FERMEUSE, Anderlecht.

Speciale kategorie (ouder dan 15 j.)

1e Prijs: Annette ADLER, Brussel.

2e Prijs ex aequo: Janine GILLE, Châtelet; Paula ROS, Zinnik.

Speciale Prijs voor de beste keuze van de muziekstukken:
1e: Rigobert MAREELS, Ganshoren.

2e: Martine MERGEAY, Brussel.

NIEUWS IN

● Indien men de rijkdom van een land kan meten aan het aantal banken dat het bezit, zit Zwitserland er warm in. Inderdaad, men telt in dit kleine land 1.406 bankinstellingen.

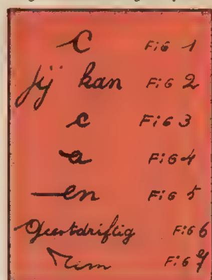
● Damaso Alonso, een Spaanse geleerde heeft een nieuw verhaal ontdekt van de slag van Roncevaux, dat nog ouder is dan het Roландslied. De tekst, die dateert uit 1030, bevestigt dat de dappere Roland niet werd aangevallen door de Sarazenen, maar wel door de Basken.

● Toen een Convair land-

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

EEN pennetrek verraadt, zoals wij reeds vertelden, heel veel dingen. Er zijn echter verschillende pennetrekken. Vandaag praten wij over de kleine inleidende pennetrek of de trek waarmee ieder woord begint. Deze pennetrek verklapt het doel van je akties, de reden die je heeft aangezet om te handelen.

Fig. 1: Deze pennetrek betekent evenwichtigheid en volharding. Wanneer er geen pennetrek is, zoals op **fig. 2**, betekent dit dat de schrijver in kwestie onnadenkend is. Hij handelt eerst, denkt dan na, en moet dan soms de scherven aan elkaar lijmen.

Het staartje van **fig. 3** betekent de gewoonte. De schrijver in kwestie doet wat hij gewoon

TILJON

HET KORT

de op het vliegveld van Sydney, mochten de passagiers het toestel niet verlaten. Men had inderdaad ontdekt dat een zeer giftige slang zich om het landingsgestel had gewonden. Op deze wijze had ze een duizendtal kilometers gevlogen!

● Den Haag is trots op z'n modern postkantoor van 10 verdiepingen waar tussen 6 en 10 u. 's avonds 500.000 brieven afgeleverd worden. De brieven worden automatisch afgestempeld met een snelheid van 40.000 per uur.

is te doen, maar niets meer; de doodsvijand van iedere vooruitgang.

Op **fig. 4** zien wij dan iemand die wenst te bevallen en lieftallig is. Men kan deze pennetrek best vergelijken met de révérence van een klein meisje voor een eerbiedwaardige dame.

Begint het woord met een horizontale pennetrek, ben je een voorzichtige jongen, die de draagwijdte van al zijn handelingen meet. Pas op, verval niet in overdrijving!

Indien de pennetrek van boven komt, worden alle handelingen ingegeven door principiepen, of eenvoudig door de wetten en de justitie. Je stopt voor het rood licht, zelfs al brandt je huis af! **(Fig. 5.)**

Wanneer de pennetrek schuin naar omhoog loopt, zoals **fig. 6**, ben je impulsief, geestdriftig. Je maakt je vlug dik!

Indien de pennetrek omhoog loopt, maar van rechts naar links zoals op **fig. 7**, ben je iemand die zijn geestdrift remt en zelfs schuw is. Tot volgende week, beste vrienden!

MECHANISCHE KAAS

WAAROM drinken wij melk? Omdat melk kostbare proteïnen bevat, die door de koeien gemaakt worden wanneer ze hun rantsoen gras herkauwen. De koeien hebben een hele dag nodig om dit werkje op te knappen. Engelse geleerden vinden dat het niet vlug genoeg gaat, en om tijd te sparen, vervaardigden zij een... mechanische koe! Deze koe werkte reeds in een laboratorium van Engeland en kan een halve ton groen per uur verwerken. Uit het sap trekken de geleerden bij middel van stoom de proteïnen. Van deze proteïnen maakt men kaas. Het Engels blad dat dit nieuwsje publiceert vergat echter te vertellen « hoe » deze mechanische kaas smaakt...

HOLLAND WIL GROTER WORDEN

IN Holland worden plannen gemaakt om een strook grond langsheen de kust van Den Haag naar de Belgische grens op de zee te winnen. Wanneer die plannen in werkelijkheid worden omgezet, zullen de Hollanders niet alleen kultuurgrond winnen, doch ook een weg krijgen die het zuidwesten van Nederland met ons land verbindt. Dit grootse werk zou ongeveer vijf en twintig jaar in beslag nemen...

ANTWOORDEN OP DE TEST VAN DE WEEK
BEN JE VOORZICHTIG?

36 punten: Je bent de voorzichtigheid in persoon en dus wel een uitzondering op de regel.

Van 29 tot 35 punten: Je bent van nature voorzichtig, maar soms haal je apentoeren uit, uit vrees dat je kameraden je zullen aanzien voor een bangerik. Laat hen maar zeggen en speel niet met vuur!

Van 22 tot 28 punten: Je begaat wellicht een onvoorzichtigheid, omdat je het gevaar waaraan je je blootstelt niet kent. Wanneer er twijfel bestaat hou er dan liever je handen van af.

Van 15 tot 21 punten: Je bent onvoorzichtig. Komt dit omdat je niet nadenkt, omdat je ongeduldig en nieuwsgierig bent? Opgelet, jonge vriend!

Van 8 tot 14 punten: Je komt dikwijls naar huis met een stuk uit je arm of uit je knie, of een flinke buil op je hoofd, waar of niet? Nu, door de ervaring wordt men wijzer.

Van 0 tot 7 punten: Je bent een waaghals! Ga niet voort op die weg. Indien je om je eigen persoontje niets geeft, denk dan eens aan al diegenen die van je houden. Een ongeluk is zo snel gebeurd...

DE GROOTSTE BLOEMEN TER WERELD

ZE bloeien op Sumatra en werden voor enkele tijd in Rotterdam tentoongesteld. Hun namen: Rafflesia arnoldi en Amorphophallus titanum of slangeblad. De Rafflesia maakt bloemen die men kan vergelijken met de aronskelken en ze werd door Raffles en Arnold ontdekt in 1818 te Benkoelen. De bloemen worden inwendig gevormd en worden pas zichtbaar als zij het weefsel van stengel en wortel hebben doorbroken. Volwassen weegt één bloem zeven kilo en riekt naar... rottend vlees. Het slangeblad werd ontdekt in 1878. De bloem bereikt een hoogte van [redacted] m en heeft een doorsnede van 1,20 m. Het blad kan makkelijk 3,75 m lang worden.

DE VERRASSING

TOEN men te Bazel, in Zwitserland, een bananenkist opende die uit Zuid Afrika kwam, vond men daarin geen enkele banaan meer... In plaats daarvan sprong er een schelmse aap uit, dik en rond van de vele bananen die hij gesnoept had!

DE SCHILDPADDEN ETEN CHOCOLADE

WEET je dat de kleine landschildpad, die je best in je tuin kan houden, verzot is op de bladeren van radijsjes en brood? Ze eet dolgraag sla, tomaten, aardbeien en appels. De meesten zijn dol op chocolade en komen de stukjes uit je hand eten. Landschildpadden verdragen noch de koude, noch de tocht.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*
Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 60 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

26-4-56.

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

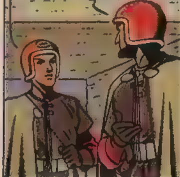
Prins Ikaros is in gezelschap van Blake en Mortimer vertrokken naar de uiterste grenzen van Atlantis...

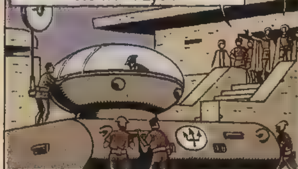

... verlaat een hulptrein de plaats van de ramp en heeft de vier overlevenden aan boord.

Die mogen werkelijk van geluk spreken!

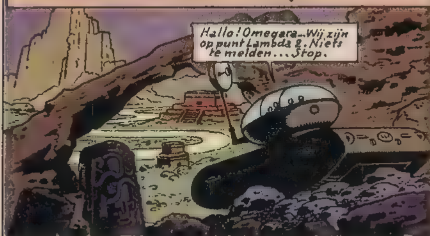

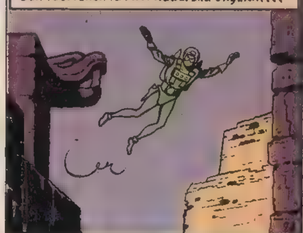

Een bijvoegsel voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en ... de anderen!

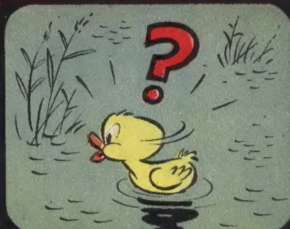
Onze TEKEN-FILM

door

RAYMOND MACHEROT

KLAXON

Een bijvoegsel voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en ... de anderen!

KWAAK

Daar is hij!

Opgepast! Mijn sukses hangt af van de manier waarop ik mijn rol zal spelen! Ik moet eend blijven tot op het allerlaatste moment indien ik zijn vertrouwen wil winnen...

Dan zal ik kunnen naderen, en... hop! Hij is er aan!...

KWAAK

Mum!... Hij ziet er verdo-rie lekker uit!

Mh beste kerel, als je je belachelijk maakt is je zaak bij voorbaat verloren!

Hm... Hij schijnt te aarzelen... Wij zullen iets anders moeten proberen, zwemmen bijvoorbeeld...

Hier is het water toch niet diep.....

PLAF

Ik dacht het wel dat hij 't niet lang zou volhouden...

BLUB
BLUB

Ha... Hij trekt zich nog behoorlijk uit de slag. Hij stapt uit 't water...

Die put brak het effekt...

Ik moet die vergissing goedmaken, doch hoe?

Vliegen!... Als ik kon vliegen als een echte eend!

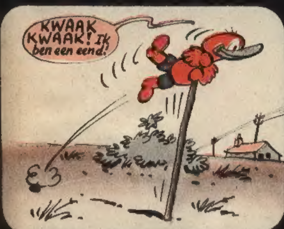
Ha! Ik heb het gevonden!...

Een bijvoegsel voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en... de anderen!

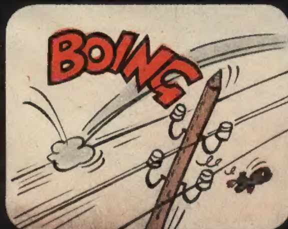

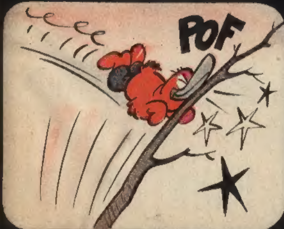

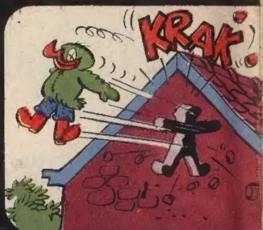

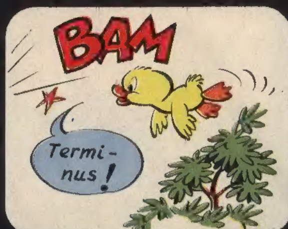

AAI!
Een muur!

DZING

KRAK

BAM
Termi-
nus!

Helaas, er is een lid van de ver-
eniging "De Vrolijke Zondagsjagers"
in de buurt...

Een reusachtige eend!... Dat valt mee.. Ik ben gek op "ca-neton à l'orange"!

HO!

PANG

Maar... Die schiet op mij!... Ik moet mij gauw uit de voeten maken!

PANG
Schiet niet meer! Ik ben GEEN eend!

Maar de "Vrolijke Zondags-
jager" hoort het niet...
PANG... PANG... TIK

Gelukkig maar, dat de jager al zijn kruit verschoten heeft!...
EINDE

VOLGENDE WEEK
MEESTER MUS
BAKT
PANNEKOEKEN